

BALTOSIOS PELĖDOS ŽENKLAS
2 DALIS

JUODOJI VALDOVĖ

HANNA BLIXT

ILIUSTRAVO NERINGA ŽUKAUSKAITĖ

BALTOSIOS PELĖDOS ŽENKLAS
2 DALIS

**JUODOJI
VALDOVĖ**

Versta iš:
Hanna Blixt
ÄVENTYREN I SAGOFALLEN 2.
SVARTA DAMEN
Bubo Förlag, Tällberg, 2018

Bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos integralios bibliotekų
informacinės sistemos (LIBIS) portale ibiblioteka.lt

© Tekstas, Hanna Blixt, 2018

© Viršelio ir vidinės iliustracijos, Neringa Žukauskaitė, 2022

Pirmą kartą švedų kalba 2018 metais Švedijoje pavadinimu

Svarta damen išleido *Bubo Förlag, Tällberg, Švedija.*

Lietuvių kalba išleista susitarus su Johan Almqvist (johan@tapiragency.com)

iš *Tapir Literary Agency, San Fransiskas, JAV.*

Visos teisės saugomos.

© Vertimas į lietuvių kalbą, Mantas Karvelis, 2022

© Leidykla „Nieko rimto“, 2023

ISBN 978-609-441-821-1

Hanna Blixt

BALTOSIOS PELĖDOS ŽENKLAS
2 DALIS

JUODOJI VALDOVĖ

Iliustravo Neringa Žukauskaitė
Iš švedų kalbos vertė Mantas Karvelis

Vilnius
2023

I SKYRIUS

– Tik pažvelk į mano suktuką!

Rožinės spalvos pūkine striuke vilkinti mergina čiuožia pačiūžomis ir rengiasi atlikti figūrą. Kartu esantis vaikinys lydi ją susižavėjimo kupinu žvilgsniu. Aplink nuostabūs žiemos vaizdai, medžiai apšerkšniję. Ledo sukaustytas ežeras blizga kaip veidrodis.

Staiga ji sustoja nebaigusi judesio.

– Kas čia buvo? Atrodo, kažką mačiau po ledu!

Vaikinys įgudusiais judesiais greitai pričiuožia arčiau ir atsigulęs ant pilvo žvelgia žemyn.

– Ne, nieko nematau, ten visiškai tamsu, – ištaria ramindamas.

– Štai ir vėl! Ten kažkas šmėsčioja.

Dabar pamato ir vaikinys. Net loštelėja – po ledu šviečia ugninės raidės.

Iš pradžių tekstas liejasi, paskui taip išryškėja, kad net akį režia. Jie išsigandę žiūri į atsirandančius po ledu žodžius.

– Kas ten parašyta? – virpančiu balsu klausia mergina pūkine striuke.

Vaikinas skaito:

*Atėjo diena,
Viskas ant kortos,
Taikos nebėra,
Šalis jau vos tvarkos.
Lėks kibirkštis,
Ledas neatlaikys.*

Tariant paskutinius žodžius kažkas atsitinka – tekstas išnyksta, o kitą akimirką po ledu žybteli dvi žioruojančios akys. Ima ryškėti gražus moters veidas: juodi plaukai, raudonos lūpos, blyški oda. Tiesiai po jais ima blykčioti, pasigirsta siaubingas traškėjimas ir storame, veidrodį primenančiame lede atsiranda gilus įtrūkis.

– Gelbėkite! Kas čia vyksta?

Pašokusi ant kojų mergina stovi kaip suakmenėjusi.

– Greičiau! Sprunkam nuo ledo!

Dabar abu pasipusto padus. Keli greiti mostai ir jie puola kniūbsti ant kranto ir lieka gulėti sniege. Nuo garsaus šnopavimo šaltame žiemos ore kyla garų stulpas. Už nugaros trūkinėja ledas, tarp lyčių išnyra graži moteris – Juodoji valdovė.

Sofija ir Leo grįžta iš mokyklos. Priėję hidroelektrinę kaip visada svyrinėdami žingsniuoja užtvankos pakraščiu. Kažkur apačioje dunda vanduo.

– Neik taip arti krašto, Leo, – globėjiškai perspėja Sofija.

Brolis nusijuokia.

– Nesijaudink, aš galiu savimi pasirūpinti. Tiesą sakant, esu jau didesnis už tave. Nepastebėjai? – erzina jis.

– Gal ir praaugai, bet aš vyresnė, – nutaisiusi dirbtinai rimtą balsą atkerta Sofija.

Staiga ji sustoja. Pati nesuvokia, iš kur kyla mintis, – jai knieti apeiti užtvanką tuo pačiu keliu, tik prieš laikrodžio rodyklę. Taip ir padaro, nes jaučia, kad tiesiog privalo.

– Kur tu? – pajutęs, kad Sofijos nebėra už nugaros, klausia Leo.

Sesuo neatsako. Ištiesusi rankas į šonus ji eina priešinga kryptimi. Priekyje kažkas yra. Atrodo, ore šmėsteli Baltosios pelėdos ženklas. Tas pats, kurį yra mačiusi Pasakijoje. Jame pavaizduota sniego baltumo plunksnų ir apvalių, išmintingų akių pelėda. Ji ne kartą juos gelbėjo kilus pavojui.

Priejus vietą, kur Sofijai atrodė, kad kažką mato, ženklo nebėra. Dabar regi jį kiek toliau, anapus užtvankos. Šį kartą jį pastebi ir Leo. Apsisukęs jis vejasi seserį.

– Matei? Baltosios pelėdos ženklas! – šaukia susijaudinęs. – Reikia nusigauti kitapus!

Sofija ir Leo žengia ten, kur matė ženklą. Dabar abu eina visai prie pat krašto. Apačioje kliokia vandenys.

– Pažvelk į mano laikrodį! – išsigandusi aikteli Sofija.

Abu regi, kaip ciferblate šmėsteli Baltosios pelėdos ženklas ir rodyklės ima svaiginančiu greičiu suktis atgal vieną ratą po kito. Kas čia dedasi? Pamatę, kad apačioje ima suktis ir vanduo, vaikai nustėrę susižvalgo. Pradedą ryškėti didžiulis verpetas. Abu jaučia į jį siurbiančią oro srovę, bando išsilaikyti, bet galiausiai trauka tampa tokia stipri, kad praradę pusiausvyrą krinta tiesiai į bedugnę. Juos prarijęs, verpetas išnyksta.

2 SKYRIUS

Sofija ir Leo regi priekyje baltą tunelį. Keista, bet ką tik kausčiusi baimė išgaruoja kaip nebuvisi. Kitame tunelio gale pasitinka ryški šviesa. Kiek pamirksėjusi Sofija apsidairo. Priešais plytinčioje pievoje kyla migla. Po kojomis žaliuoja šlapia nuo rasos žolė, žydi ryškiaspalvės gėlės. Į veidus plūsteli švelnus vasaros oras.

– Ūkanotųjų pievų sala Pasakijoje, – atpažįsta ji.

Veide nušvinta šypsena.

– Kaip aš ilgėjausi šios vietos!

Sofija giliai įkvepia nuostabių kvapų. Oras dvelkia medumi ir pakalnutėmis. Kvepia dar skaniau, nei prisimena, jei tik tai įmanoma.

– Žiūrėk! – ištrūksta Leo. – Mes kitaip apsirengę.

Storų žieminių striukių nelikę nė ženklo, dabar jie vilki lengvais vasariniais drabužiais.

– Tilija! – sušunka sesuo.

Ji puola prie artėjančios mergaitės ilgais sniego baltumo plaukais ir vėjyje plazdančia balta suknele.

Tilijos lūpos tokios pat raudonos, o akys tokios pat mėlynos, kaip Sofija ir prisimena. Plaukai ir ši kartą atrodo žvilgūs.

– Kaip džiugu tave vėl matyti! – susijaudinusi ištaria Sofija.

– Sveikinu jus Baltosios pelėdos vardu, – sako Tilija ir uždeda jai ant peties ištiestą dešinę ranką.

Sofija atsako tuo pačiu.

– O taip sveikinamasi mūsų pasaulyje!

Ir stipriai apkabina Tiliją.

Ši pritariamai linkteli ir plačiai nusišypso abiem.

– Baltajai pelėdai reikia jūsų pagalbos. Džiaugiuosi, kad pasirodėte jos pakviesti, – ištaria Tilija.

– Jos pakviesti? – nustebusi pakartoja Sofija.

Paskui prisimena, kad einant aplink užtvanką šmėstelėjo Baltosios pelėdos ženklas ir jie nusprendė sekti paskui.

– Kas atsitiko? – klausia Leo.

Tilija surimtėja:

– Grįžo Juodoji valdovė! Kažkas jai padėjo. Tamsiajame kalne ėmė dundėti ir rūkti ugnikalnis. Tai

labai blogas ženklas, tamsa tirštėja kas valandą. Juodoji valdovė pradėjo telkti pajėgas. Mes sužinojome, ko ji siekia. Štai ko jai reikia!

Tilija ištraukia storą knygą odiniais viršeliais. Pastarąjį kartą toji knyga įsiurbė tarp puslapių Juodąjį karalių. Dar šmėstelėjo gyvatės liežuvis, bet tą pačią akimirką įlindo atgal. Paskui versdami knygą vaikai matė tik tuščius puslapius. Pasaulis gavo dar vieną proga gyvuoti be Stikso ir Juodojo karaliaus. Sofijos ir Leo tėvai vėl buvo saugūs.

– Laiko knyga, – aiškeli Leo.

– Ją gavusi, Juodoji valdovė padarys, kad viskas būtų kaip anksčiau. Tamsos jėgos stiprėja.

Sofija pasibaisėjusi mąsto apie Stiksą, Juodąjį karalių ir visus Pasakijos gyventojus, kuriuos buvo pasiglemžusi tamsa, taip pat apie savo pačių pasaulyje karaliavusį blogį. Negalima leisti, kad tai pasikartotų!

– Reikia ją sustabdyti! Knygą būtina sunaikinti visiems laikams, – ryžtingai sako Tilija.

– Kaip tai padaryti? – klausia Leo. Jis irgi suprantą padėties rimtumą.

– Keliaukite, kaip pažymėta žemėlapyje. Turite pasiekti Krintančių žvaigždžių kalvą. Niekam nepraritarkite, kokį kelią pasirinksite ir kur vyksite.

Taip bus saugiau, nes tamsoje tyko daug pavojų. Turiu pripažinti, kad man neramu – jūsų laukia pavojinga kelionė.

Tilija paduoda žemėlapių Leo.

– Ar ir šį kartą drauge keliaus Mėnulio Spindulys? – viltingai klausia Sofija.

Ji nepamiršo gražuolio baltojo vieneragio.

Tilija liūdnai purto galvą:

– Jis ir kiti vieneragiai dingo. Manome, kad pateko į tamsos nelaisvę. Mūsų žmonės jų ieško, bet kol kas neaptiko jokių pėdsakų.

Sofija jaučia pilve susiveržiantį mazgą. Jų ištikimasis bičiulis Mėnulio Spindulys tamsos nelaisvėje. Jei pavyks sunaikinti knygą ir užkirsti kelią Juodosios valdovės kėslams sugrąžinti Juodąjį karalių, tamsa turėtų atsitraukti. Galbūt tada pavyks išgelbėti Mėnulio Spindulį. Negali būti jokių kalbų – jie privalo pabandyti.

– Užduotis beviltiška, mažai tikėtina, kad pasiseks. Kada pradėsime? – klausia Leo.

Bando kalbėti žvaliai.

– Vilties yra, bet užduotis tikrai nelengva, – atsako Tilija. – Neliksime visai be pagalbos. Su jumis keliaus Monalija. Ji pasakys, kaip sunaikinti knygą.

Tada pasirodo moteris. Gražesnės būtybės Sofija nėra regėjusi. Veidas švyti, ji visa spinduliuoja. Baltai apsitaisiusi, užsimetusi berankovį apsiaustą. Ant pečių švelniai krinta šviesių banguotų plaukų sruogos.

– Netoliese pasirodžius tamsos jėgoms, ją gubianti šviesa nublanksta. Neapsigaukite manydami, kad Monalija tik graži. Ji tikra kovotoja, – paaiškina Tilija.

Moteris linkteli vaikams.

– Ką tik gavome žinią, kad Juodoji valdovė su savo palyda atvyksta čionai, – prabyla Monalija. – Deja, ji jau žino, kad ir jūs čia. Mūsų menko pranašumo nebeliko. Turime tuoj pat leistis į kelią.

Sofija susižavėjusi žvelgia į Monaliją – tokia graži ir trapi, o kartu stipri ir ryžtinga.

Tilija paduoda Sofijai Laiko knygą. Ši rūpestingai įsideda ją į kuprinę.

– Knyga neturi patekti į blogas rankas. Ją reikia sunaikinti bet kokia kaina! – pakartoja Tilija.

Leo išvynioja gautą žemėlapi ir užmetęs akį sako:

– Pirmoji pažymėta vieta – Išsipildančių svajonių takas. Paskui mane!

Sofija, Leo ir Monalija sparčiu žingsniu patraukia per pievą.

3 SKYRIUS

Siauru mediniu tilteliu palikusi Ūkanotųjų pievų salą, trijulė žingsniuoja į vakarus. Priekyje plyti kalvota vietovė, apačioje vinguriuoja upė.

– Vis galvoju, kas mūsų laukia kelyje, – ištaria Sofija.

– Kad tik nesivaikytų tie juodi dūmai, nes aš neištversiu, – sako Leo.

– Gal pamiršai, kad juos traukia baimė? Tai žinant dėl dūmų nėra ko nerimauti, – atsako sesuo.

Ji nusibraukia delnu nuo kaktos prakaitą. Nuo karščio drabužiai jau limpa prie nugaros.

Po ilgo ir varginančio pirmojo kelio ruožo Leo vėl išsitraukia žemėlapi.

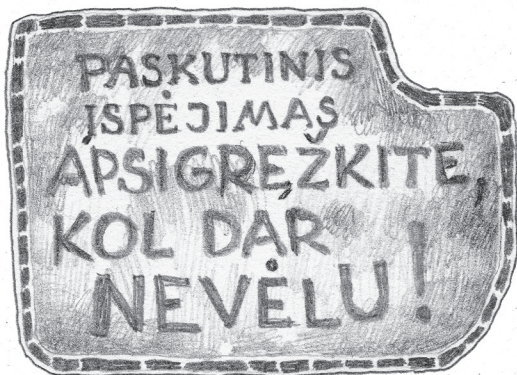
– Artėjame prie Išsipildančių svajonių tako. Eiti liko visai nedaug, turėtų būti tiesiai prieš mus.

Netrukus jie pamato platų taką. Leo žvilgsnį patraukia šalia stovintis ženklas su didelėmis juodomis raidėmis. „Išsipildančių svajonių takas.“

Kitoje pusėje stypso antras ženklas.

Netrukus atsiranda dar vienas:

– Ką darysime? – sunerimusi klausia Sofija. – Kažkas bando įspėti, kad neitume šiuo taku. Atrodo, jis pavojingas. Gal yra kitas kelias?

– Taip prarastume kelias dienas. Tiek laiko neturime. Juodoji valdovė gali pulti bet kada, – aiškina Monalija.

Tai sakant akys net nevirpteli. Sofija regi, kad Monalijos tie ženklai nė kiek negąsdina. Sofija norėtų, kad pačios vaizduotė būtų ne tokia laki. Jai gali ateiti į galvą bent dešimt viena už kitą baisesnių nelaimių, apie kurias bando įspėti ženklai. Kas iš tikrųjų slypi tame miške?

– Vadinasi, pasirinkimas paprastas, – ryžtingaiitaria Leo. – Nosies tiesumu keliausime toliau.

Sofija stabtelėjusi dirsteli į jaunesnįjį brolį. Kaip jis išaugo. Ūgiu seniai ją pralenkė, bet yra ir dar kažkas. Po pastarojo jų nuotykių Pasakijoje Leo pasikeitė. Daug labiau pasitiki savimi ir nebėra toks baugštus kaip anksčiau.

Abipus tako auga aukštos pušys. Jam siaurėjant, ima rasti išlindusių šaknų. Kuo gilyn į mišką, tuo tamsiau darosi. Sofijai dingojasi, kad priekyje kažkas juda. Gal tai pavojinga? Ji stabteli ir akimirką dvejoja. Dabar vėl nieko nematyti. Tikriausiai pasirodė. O gal ne? Galiausiai smalsumas nugalė ir ji ryžtasi

APIE AUTORE

Hanna Blixt gimė 1979 m., užaugo Leksande, Dalarnoje. Baigė žurnalistikos ir komunikacijos studijas. 2016 m. išleido debiutinį maginės fantastikos kūrinį *Stikso žymė*. Tai pirmoji septynių dalių serijos apie Pasakiją dalis.

Autorė internete:

Facebook *Hanna Blixt - Writer*

Instagram *hanna_blixt_writer*

Instagram *sagofallenserien*

Tinklapis *www.hannablixt.com*

AUTORĒS PADĒKA

Dēkoju savo nuostabiai šeimai už visā paramā.
Therése'ei Larsson už nepakartojamas ilustrācijas.
Visiems, kurie perskaitē šią knyga, īvairiai rēmē ir
skatino. Be jūsu knygū nebūtū!

KNYGŲ SERIJA „BALTOSIOS PELĖDOS ŽENKLAS“

I DALIS

Stikso žymė

II DALIS

Juodoji valdovė

III DALIS

Baltasis rikis

IV DALIS

Stebuklingi šarvai

Serija *Baltosios pelėdos ženklas* yra lyginama su *Narnijos kronikomis*, *Mijo*, *mano Mijo* ir *Žiedų valdovu*. Čia vyksta baltųjų ir juodųjų šachmatų figūrų kova. Hanna Blixt pakeri skaitytoją trumpais, kvapą gniaužiančiais skyriais, nuostabia gamta ir stebuklingo pasaulio vaizdais. Seriją, kurią sudarys septynios dalys, lydi sėkmė – parduota jau daugiau nei 10 000 knygų. Serijos dalis patartina skaityti iš eilės.

TURINYS

1 SKYRIUS.....	5
2 SKYRIUS.....	10
3 SKYRIUS.....	16
4 SKYRIUS.....	24
5 SKYRIUS.....	32
6 SKYRIUS.....	38
7 SKYRIUS.....	43
8 SKYRIUS.....	51
9 SKYRIUS.....	56
10 SKYRIUS.....	63
11 SKYRIUS.....	69
12 SKYRIUS.....	78
13 SKYRIUS.....	86
14 SKYRIUS.....	91
15 SKYRIUS.....	95
16 SKYRIUS.....	100
17 SKYRIUS.....	106

Brolis Leo ir sesuo Sofija ir vėl atkeliauja į stebuklingą Paskijos šalį. Čia tebevyksta kova tarp juodųjų ir baltųjų šachmatų figūrų. Kiekvienas doras poelgis ar teisingas pasirinkimas padeda baltiesiems siekti pergalės. Leo ir Sofijai reikės pasitelkti visą savo sumanumą ir įžvalgą, kad Laiko knyga nepatektų į Juodosios valdovės rankas.

Tai – antroji švedų rašytojos Hannos Blixt nuotykių serijos vaikams „Baltosios pelėdos ženklas“ istorija. Iš viso parašytos septynios įtraukiančios knygos. Serija susilaukė didelio populiarumo Švedijoje. Lietuvišką leidimą iliustruoja dailininkė Neringa Žukauskaitė.

Redaktorė Danutė Ulčinskaitė
Korektorė Eglė Devižytė
Maketavo Miglė Dilytė
Tiražas 1500 egz.
Išleido leidykla „Nieko rimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

ANTROJI KVAPĄ GNIAUŽIANČIOS SERIJOS DALIS!

Kova tarp baltųjų ir juodųjų šachmatų figūrų tęsiasi. Juodoji valdovė grįžo ir gviešiasi pagrobtį Laiko knygą. Jeigu jai pavyks, tamsiosios jėgos vėl užvaldys

Pasakiją, o kartu ir žmonių pasaulį.

Sofija ir Leo privalo sunaikinti nelemtąją knygą. Jų laukia daugybė pavojingų nuotykių ir sudėtingų užduočių. Brolis ir sesuo neišsivers be pagalbininkų.

Tačiau kaip atpažinti bendražygius, kuriais iš tiesų galima pasitikėti?

PIRMOJI DALIS!

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-821-1

9 786094 418211